

for den store Mængde og hører til de almindelige Næringsmidler. Tolden paa Ris er saa høi, at den udgjør 30 til 40 pCt. af denne Artikels Værdi. Men vi se allerede nu, at under disse Prisforhold kan Ris være billigere end Byg; i hvor langt højere Grad vil dette ikke være Tilfældet, naar den bliver $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{2}$ Gang billigere, end den nu er. Det maa kunne forudses, at dette meget gavnlige og nærende Fødemiddel vil faa den Udbredelse, som det fortjener, uden at besværes af ufornudden Afgift; naar vi ophæve Tolden paa Ris. Saafremt Tolden paa Ris ophæves, antager et Flertal, at det ogsaa er nødvendigt at ophæve Tolden paa Sago, Salep og andre lignende Stoffer, fordi disse Stoffer af Toldbøynnet vanskelig kunne skjælnes fra Ris. Det har ikke været Udvalgets Ønske at gaa til denne Forandring, men den høitærede Minister har saa bestemt gjort gjældende, at Administrationen ikke kan skjælnes Rismel fra Sagomel eller Risgrøn fra forskellige andre Slags Grøn, og i saa Henseende er Udvalget nødsaget til at tage Hensyn til, hvad Administrationen bestemt erklærer, hvorfor det foreslaaes, at ogsaa disse Artikler skulle være frie. Sago, Salep m. m. indbringer omtrent 20,000 Rd. i Told. Ris noget over 100,000 Rd., og det Offer, som man hevede maa bringe for at faa Ristolden fri, er altsaa en Femtedel af Ristolden. — Udvalget har paa et enkelt Medlem nær foreslaaet, at Salt skal være toldsfrit. Salt er en Artikel, som i højeste Grad er en Livsnødvendighed for Alle, idet Alle bruge omtrent lige meget Salt, og dersom Salttolden blev fri, vilde man ogsaa kunne gjøre saltede Sild og saltede Anchovis toldsfrie. Det vil erindres — hvad jeg igaar bemærkede — at Regjeringen har nedsat Tolden paa disse Artikler saaledes, at der kun bliver et Uækvivalent for Salttolden tilbage.

Under Nr. 54 har Udvalget paa 2 Medlemmer nær stillet Forslag om, at Tolden paa Skibe skal nedsettes fra 2 pCt. til 1 pCt. Skibe ere en af de Artikler, som nu beskattes efter Værdien, og dette vil der naturligtvis nu saa meget mindre kunne reises nogen Indsigelse imod, efter at Thinget har godkendt Værditolden paa et andet Omraade, hvor en stor Del af Udvalget ikke havde anset det for hensigtsmæssigt at indføre den. Den i Tolden for Skibe foreslaaede Nedsettelse staaer i nøie Forbindelse med Forslaget om Ophævelse af Tolden paa Raajern samt paa Tømmer og Træ, som jeg senere kommer til at omtale. Naar Tolden paa disse Raastoffer ophæves, er det jo naturligt, at Tolden paa de Ogenstande, som fabrikeres deraf, maa nedsettes i Forhold dertil; men Udvalget har ikke villet foreslaa en Ophævelse af Tolden paa Skibe, fordi man ikke vilde berøve Skibsbyggeriet samt de andre Gaandteringer, som staa i Forbindelse hermed, en Beskyttelse, som nogenlunde kan svare til den nuværende. — Vi komme herefter til Forslagene under Nr. 55 til 58, som angaa Fabri-

kata af Skind og Suder. Af disse Forslag maa imidlertid Forslagene under Nr. 55, 56 og 57 nu betragtes som bortfaldne som en Følge af Afstemningen over Galanterivarer; men for at Hensigten med disse Forslag ikke skulde bortfalde med Forslagenes formelle Bortfalden, har jeg som Ordfører stillet Forslag om en eventuel Redaktion af disse Forslag, som nu træde i Stedet for Forslagene under Nr. 55 til 57. Det er en Selsølg, at jeg i Virkeligheden ikke er Forslagsstiller af alle disse 3 Forslag, af hvilke kun eet kan vedtages; men jeg antager, at de samme være Herrer, som have stillet Forslagene under Nr. 55, 56 og 57 i Betænkningen, ogsaa vilde adoptere de af mig stillede Forslag under 5 til 7. Disse Forslag gaa ud paa, at Sandsker og Fodtøj skulle nyde en højere Beskyttelse end Regjeringen har foreslaaet. Af Sandsker svares der nu en Told af 72 f. og af Fodtøj af 32 f. pr. Pund. Det første af de Mindretal, som have stillet de nævnte Forslag, altsaa Forslagsstillerne til Forslaget under Nr. 55, foreslaar, at Tolden paa Sandsker skal nedsettes fra 72 f. til 48 f., at Tolden paa Fodtøj skal blive staaende ved 32 f. og at derimod Tolden paa alt andet Arbejde af Suder og Skind skal være 16 f. pr. Pund. Tolden paa andet Arbejde af Suder og Skind maa nemlig følge med Tolden paa Galanterivarer. Et andet Mindretal har foreslaaet under Nr. 56, at Tolden paa Sandsker og Fodtøj skal nedsettes til 24 f., og at Tolden paa andet Arbejde skal være 16 f. pr. Pund. Endelig har et tredje Mindretal, til hvilket jeg hører, og hvortil jeg tør vente, at de to andre Mindretal subsidiært vilde slutte sig, foreslaaet, at kun Tolden paa Fodtøj skal forhøjes fra 12 f. — som Regjeringsforlaget gaar ud paa — til 24 f. pr. Pund, hvorimod Tolden paa Sandsker ikke skal forhøjes. Marsagen til, at jeg ikke har kunnet foreslaa, at Tolden paa Sandsker skal forhøjes, er den, at Udvalget af denne Artikel er steget saa betydelig, at det deraf fremgaar, at denne Artikel ikke behøver Spor af Beskyttelse hertilands. Udførelsen heraf var i 1865—66 397 Pund til en Værdi af knap 5,000 Rd., men den er i Løbet af 6—7 Aar steget saa stærkt, at Udførelsen i 1871—72 udgjorde 27,325 Pund til en Værdi af 389,000 Rd. Dette er en overordentlig stor Tilvæxt, som viser, at den danske Sandskfabrikation har faaet et temmelig betydeligt udenlandsk Marked, hvor den vinder en stedse stigende Anerkjendelse. Under saadanne Omstændigheder behøver Fabrikationen ikke Beskyttelse. Naar Udvalgets Flertal, Udvalget paa to være Medlemmer nær, ikke have troet at burde foreslaa fuldkommen Toldsfrihed for Sandsker, hidrører drittes fra, at de Sandsker, som indføres og fremdeles ville blive indførte, kun udgjøre et ringe Parti Luxusandsker, franske Sandsker, da der jo er visse Personer, der altid absolut vilde have Sandsker fra Paris, og dette vil aldrig ophøre. Fremdeles har